От противоестественото към покаяние

(18.04.2021 г.)

Пожелавам ви много и благословени години!

Днес празнуваната светица, блажената Мария Египетска, живяла много години. Поголямата част от годините си прекарала в пустинята – там, където са хиените, отвъд река

Йордан. Една жена, сама в компанията на лъвовете, преживяла там 40 и повече години. Защо?

В такива пролетни дни преди толкова векове тръгнала и тя да се поклони на всесветия Гроб на нашия Господ. Тя била от Египет, от Александрия, и професията ѝ била от най-древните – проститутка. Дори се казва, че тази светица била обладана от страст, надминаваща проституцията. Когато виждала някой красив, но скромен мъж, който не искал да се отдаде на разврат, самата тя отивала и му предлагала пари да отиде с нея. Това на езика на медицината се нарича „нимфомания“, т.е. тя била обладана от мания. Когато човек обикне прекомерно една страст, тя се превръща в мания. Да ви ги изредя последователно: желанието, когато не го овладеем, се превръща в копнеж; копнежът, когато нарасне с помощта на сатаната и на някои външни заобикалящи ни обстоятелства, се превръща в страст; и когато страстта се използва прекомерно, т.е. по прекомерен начин, винаги със съдействието на лукавия тя става мания и вече се свързва с различни болести на душата и тялото.

Тази светица преди да стане светица била обладана от мания, „нимфомания“.
И така, един ден тя видяла кораб, който тръгвал за Йерусалим.

- Къде отива корабът?

- В Йерусалим.

- Защо?

- Отиват да се поклонят на Божи гроб.

Видяла, че на кораба има красиви моряци, и си рекла:

- Ще отида. Там ще спечеля някого с красотата си.

Когато дошло време да се плащат пътните такси, тя казала на капитана:

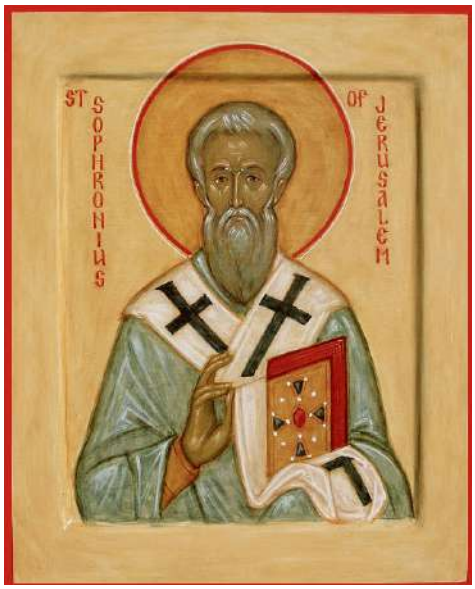

- Аз нямам пари да ти дам, имам обаче тялото си.

Така и капитанът отишъл при нея.

„Омърсяваше с блудството си целия кораб…“, казва биографът ѝ, който също е светец – свети Софроний, Йерусалимски патриарх, ученик на свети Йоан Милостиви, кипърец.

Пристигнали в Йерусалим. Тези, които се били омърсили с плътските грехове, предизвикани от нея самата, от срам не отишли да се поклонят. Всеки един от тях си казал: „След тези неща, които извършихме, за поклонение ли е токова тяло сега?“

А тя с цялото си безочие, което притежавала, отишла. Та нали била обладана от мания! Вманиаченият човек загубва срама си, тъй като срамът е спирачката, която Бог слага на съвестта, за да може човек да ограничи греха и може би да се покае някога, за да се изцери. Най-важното изцерение на човешката личност е да се научим да се покайваме.

Ако ви попитат невръстните ви деца: защо се родихме? Защо дойдохме в този живот? Какво иска от нас Бог, че се появихме на този свят? Е, можеха и тези деца да не се появят, както толкова други. Ние живяхме, живеем сега, а и ние някога бяхме деца. Отговорът е един: живеем, за да се научим на покаяние, т.е. как да поправим ума си, как да го преобразим по-точно. Това означава покаянието: да променим ума си (*от гръцката дума митания или метанойа – промяна на мисленето, б. р.*). А когато той се промени и дойде Светият Дух, и го очисти, и дойде Христос, Който е истинската светлина, какво става с това дете? Какво става с тази жена? Какво става с този мъж, който се кае, колкото и грехове да е извършил?

Света Мария Египетска е пример за това – тя става светица. Идваме на този свят, за да се осветим. Или ще се осветим, или, както казвам някога на шега, ще се разпаднем. Света Мария Египетска не беше за освещение, беше за „разпадане”. Обаче ето, че нашата света Богородица разбра, че тази мания, която беше обладала младото красиво момиче от Египет, можеше да се преобърне, да се завърти копчето към любовта към Христос, към влюбването в Христос.

И така, тръгнала безочливата тогава блудница Мария да влезе в църквата – и то на Божи гроб, представете си! Но невидим ангел Божи ѝ попречил.

Помислете си само, днес всички да влизат в църквата „Свети Димитриан“ (*местен кипърски светец от 9 в., б. р.*) и вие да почувствате, че някой ви отблъсква назад! Това се случило и с Мария Египетска, нейният ангел пазител я отблъсквал назад, за да не влиза в църквата, защото виждал нейната сквернота, нейната неразкаяност. Три пъти, казва се, е опитвала, но и трите пъти ангелът я отблъсквал назад.

Тя го разбрала: „Не съм облечена подходящо – нито душевно, нито телесно, за да вляза в Божия храм.“

Видяла една мозаечна икона на света Богородица, приближила се и рекла: „Света Богородице, помогни ми да се покая. Помогни ми да променя живота си. Остави ме да вляза в църквата на твоя Син, да се поклоня на гроба Му, на светия Му гроб, и ти обещавам, че няма да се върна отново към блудството. Ще отида в пустинята и там ще плача за всички хора, които съблазних, но и за тялото и душата си, които са храм на Светия Дух, а аз ги оскверних.“

И нашата състрадателна и милостива света Богородица и нейният човеколюбив Син, нашият Господ Иисус Христос, позволили на блудницата Мария да влезе в храма, след като направила тази изповед и дала това обещание. Тя влязла в храма, поклонила се със сълзи на очи и като излязла, се отправила към хлебаря. Поискала му 2 хляба и с тези 2 хляба преживяла 43 години в пустинята. Ангелите ѝ помагали, та с малко да преживее дълго. Стигнало се дотам, е казано, да придобие такава святост, че когато веднъж подвижникът отец Зосима отишъл в пустинята, я видял да лети. Не стъпвала по земята тази, която била потънала толкова дълбоко в греха. Божията благодат я извисила над земята, над тежестта на човешкото тяло. И като я видял авва Зосима, си казал за миг, че ще да е някой мъж подвижник. В течение на дългите години дрехите ѝ изгнили и се разпаднали, тя била напълно гола и изцяло почерняла.

- Отец Зосима, - извикала го тя по име, - жена съм, не се приближавай! Хвърли ми връхната си дреха!

Той й хвърлил връхната си дреха, тя се загърнала и се приближила. После му изповядала целия си живот. Оттам и ние познаваме живота на света Мария Египетска.
На следващата година отново отишъл свети Зосима и я причастил, а по-късно намерил мъртвото ѝ тяло. И с помощта на лъвовете, се казва, изкопал един ров и погребал блажената Мария Египетска.

Ако ние, мъжете, имаме за образец на духовно мъжество свети Йоан Кръстител, вие, жените, имате света Мария Египетска. Толкова високо стои тази светица на небето, че Църквата я отличила сред всички светици и ѝ отредила тази неделя, петата неделя от Великия пост, за да я посвещаваме винаги на света Мария, една бивша проститутка. Такава сила има Иисус Христос, стига да Го обикнем и да Му кажем: „Ела, Христе Боже мой, удостой ме с Твоята любов! Ела, Христе Боже мой, да Те опозная! Помогни ми да се

променя, сам не мога!“ Самият Той го казва: „Без Мене не можете да вършите нищо“ (Йоан 15:5). Без Христос сме нищо. Всички ще ни забравят. С Христос ще имаме вечен спомен. Затова да помним и да не забравяме примера на света Мария Египетска.

Днес ние дойдохме тук, в благословената община Фласо по две причини. Донесох със себе си и иконата на света Мария Египетска. Знаете ли кои ми подариха тази икона? Ще онемеете, като разберете кои! Спомняте ли си преди две години, когато направих някои проповеди, в които говорих за хомосексуалистите и се нахвърлиха върху мене тогава отвсякъде да ме разкъсат? Съществуват и хомосексуалисти, които се молят, които искат да се променят, които искат да се преобразят, както искаше света Мария. Но не могат или поради отежнена наследственост, или поради лош навик и страст, когато, както ви казах, страстта се превръща в мания и не могат сами да се променят.

Влязоха някои от тях в интернет, в YouTube, чуха проповедите – не откъслечно, а целите – и казаха: „Но това са сериозни неща, които говори, не е нито да му се подиграваме, нито да се борим с него.“ И започнаха да идват в Евриху (*малък град югозападно от Никозия, седалище на митрополита на Морфу, който град е в окупираната част на Кипър, б. р.*) един по един да се изповядват. Идваха дори и от Гърция. И тогава им казах: сами не можете да се поправите. Ще ви дам един светец, когото, като ви обхване силно желание, да го помолите и той да натисне спирачката. Кой светец им дадох ли? Света Мария Египетска!

Минаха две години оттогава. Цели две години. И тези хора, мъже и жени, видяха голяма помощ – не от мене, а от света Мария Египетска и особено от силата на света Богородица. Казах им: Дръжте се за света Богородица! Всеки път, когато паднете в какъвто и да е грях, не се отчайвайте: „Света Богородице, помогни ми да стана. Света Мария Египетска, дай ми част от покаянието си.“

Така полека-лека, малко по малко започнаха да се изцеряват. Манията се обърна в страст, страстта се обърна в копнеж, копнежът се обърна в желание. И се стигна дотам да желаят преди всичко покаянието на света Мария и чистотата на света Богородица. И винаги с Божията помощ! Едни намалиха страстта си, други я превъзмогнаха, ала всеки един според силите си. Иисус Христос вижда, че се стараем. Всички ще ни съди при Второто Си пришествие. Дотогава, както ми казваше преподобни Паисий: „Адът, сине, е отворен!“ Затова правим служби, затова се молим. За да се очисти все повече и повече Божият образ вътре в човека.

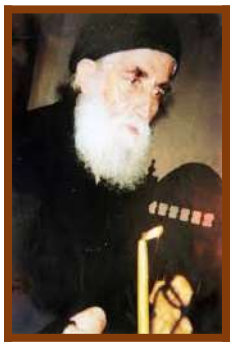

Така че тези хора ми направиха един подарък – това е иконата, която ви донесох днес да се поклоните. Изпратиха ми я от Гърция, защото казват, че са получили голяма помощ от тая светица. Всички ние имаме нужда от застъпничеството на света Богородица и молитвите, примера и покаянието на света Мария Египетска.

Молете се вие за нас, моля се и аз за вас!

Превод от гръцки език: Мария Христова